

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część XXXV. — Wydana i rozesłana dnia 28 czerwca 1883.

120.

Umowa między monarchią austriacko-węgierską a Niemcami z dnia 30 września 1882,

tycząca się wzajemnego przypuszczenia do wykonywania praktyki osób stanu lekarskiego zamieszkałych na granicy.

Najjaśniejszy Cesarz austriacki, Król czeski itd. i Król apostolski węgierski, tudzież

Najjaśniejszy Cesarz niemiecki, Król pruski uznawszy za rzecz pożyteczną, upoważnić nawzajem zamieszkałych w pobliżu granicy lekarzy, chirurgów, weterynarzy i akuszerki do wykonywania ich zawodu, postanowili zawrzeć w tym względzie umowę i mianowali do tego celu pełnomocników.

Najjaśniejszy Cesarz austriacki, Król czeski itd. i Król apostolski węgierski:

JMPana Barona Posetti-Friedenburg, Swojego pełnomocnika;

Najjaśniejszy Cesarz niemiecki, Król pruski:

JMPana Dra Klemensa Augusta Buscha, Swego podsekretarza stanu w ministerstwie spraw zewnętrznych, rzeczywistego tajnego radcę legacyjnego,

którzy na podstawie udzielonych im pełnomocnictw, zgodzili się na następujące artykuły:

Artykuł 1.

Niemieccy lekarze, chirurdzy, weterynarze i akuszerki, zamieszkali w pobliżu granicy niemiecko-austriackiej, będą mieli prawo wykonywania swego zawodu także w osadach austriackich w pobliżu granicy leżących w takiej samej mierze, jak im to w ojczyźnie jest dozwolone, z zastrzeżeniem ograniczenia wyrażonego w artykule 2 i nawzajem austriaccy lekarze, chirurdzy, weterynarze

i akuszerki, zamieszkali w pobliżu granicy austriacko-niemieckiej, będą pod temi samemi warunkami upoważnieni do wykonywania swego zawodu w osadach niemieckich, w pobliżu granicy położonych.

Artykuł 2.

Osoby powyżej wzmiankowane, pełniąc obowiązki swego zawodu w drugim kraju, nie będą miały prawa dawania chorym własnych lekarstw, wyjąwszy, gdy ci są zagrożeni śmiercią.

Artykuł 3.

Osoby, które stosownie do artykułu 1go pełnią obowiązki swego zawodu w osadach kraju sąsiedniego, w pobliżu granicy leżących, nie będą miały prawa osiadania tamże stale lub zamieszkiwania, chyba, że poddadzą się ustawodawstwu owego kraju, mianowicie zaś ponownemu egzaminowi.

Artykuł 4.

Rozumie się samo przez się, że lekarze, chirurdzy, weterynarze i akuszerki jednego z dwóch krajów, chcąc korzystać z prawa, przyznanego im w artykule 1 Umowy niniejszej, winni wtedy, gdy obowiązki swego zawodu wykonywają w osadach drugiego kraju, w pobliżu granicy leżących, poddać się ustawom pod tym względem tamże obowiązującym.

Oprócz tego każdy z dwóch Rządów zaleci swoim osobom stanu lekarskiego, aby przy sposobnościach w mowie będących, zachowywały przepisy administracyjne, wydane w drugim kraju we względzie wykonywania obowiązków stanu lekarskiego.

Artykuł 5.

Umowa niniejsza nabędzie mocy obowiązującej w dwadzieścia dni od ogłoszenia jej w obu obszarach a utraci ją w sześć miesięcy po wypowiedzeniu jej przez jeden z dwu Rządów. Będzie ona ratyfikowana a ratyfikacje wymienione zostaną jak można najrychlej w Berlinie.

W dowód czego Pełnomocnicy podpisali ją i wycisnęli swoje pieczęci.

Wygotowano w dwóch egzemplarzach w Berlinie dnia 30 września 1882.

(L. S.) **Pasetti** r. w.

(L. S.) **Busch** r. w.

Po wymianie dokumentów ratyfikacyjnych, Umowę powyższą, jako obowiązującą w królestwach i krajach w Radzie państwa reprezentowanych, ogłasza się niniejszem.

Wiedeń, dnia 23 czerwca 1883.

Taaffe r. w.

121.**Rozporządzenie cesarskie z dnia 25 czerwca 1883,**

którem odnośnie do §fu 14 ustawy zasadniczej o reprezentacji państwa z dnia 24 grudnia 1867 (Dz. u. p. Nr. 141) przedłuża się moc obowiązującą ustawy z dnia 28 lutego 1882 (Dz. u. p. Nr. 22), o zaprowadzeniu Sądów wyjątkowych w Dalmacyi.

Moc obowiązującą ustawy z dnia 28 lutego 1882 (Dz. u. p. Nr. 22), przez którą władza sądowa karna w Dalmacyi przelaną została, z wyrażonemi w niej ograniczeniami i zastrzeżeniami, na Sądy wojskowe, przedłuża się dla okręgu trybunału kottorskiego na następne sześć miesięcy od upływu okresu w ustawie z dnia 24 grudnia 1882 (Dz. u. p. Nr. 178) wyznaczonego a przeto do końca grudnia 1883.

Rozporządzenie niniejsze nabywa mocy od dnia ogłoszenia go w Dzienniku ustaw państwa.

Wykonanie rozporządzenia niniejszego porucza się Ministrom spraw wewnętrznych, sprawiedliwości i obrony krajowej, którzy w tej mierze porozumieć się winni z wspólnym Ministrem wojny.

Ischl, dnia 25 czerwca 1883.

Franciszek Józef r. w.

Taaffe r. w.

Ziemiałkowski r. w.

Falkenhayn r. w.

Prażák r. w.

Conrad r. w.

Welsersheimb r. w.

Dunajewski r. w.

Pino r. w.

122.**Rozporządzenie ministerstw spraw wewnętrznych, sprawiedliwości i obrony krajowej z dnia 26 czerwca 1883,**

tyczące się wykonania rozporządzenia cesarskiego z dnia 25 czerwca 1883 (Dz. u. p. Nr. 121), którem przedłużone zostało dalsze trwanie władzy Sądów wojskowych w Dalmacyi.

Ku wykonaniu rozporządzenia cesarskiego z dnia 25 czerwca 1883 (Dz. u. p. Nr. 121) stanowiącego, aby moc obowiązującą ustawy z dnia 28 lutego 1882 (Dz. u. p. Nr. 22), przez które władza sądowa karna w Dalmacyi przelaną została z wyrażonemi w niej ograniczeniami i zastrzeżeniami, na Sądy wojskowe, przedłużona została dla okręgu Trybunału kottorskiego na następne sześć miesięcy od upływu okresu w ustawie z dnia 24 grudnia 1882 (Dz. u. p. Nr. 178) wyznaczonego, a przeto do końca grudnia 1883, postanawia się, że przedłużenie to nabywa mocy dla obszaru starostwa kottorskiego od dnia 1 lipca 1883.

Taaffe r. w.

Prażák r. w.

Welsersheimb r. w.

